

Az ember értéke

Isten egyszer elment vásárolni. Olyan embert keresett, aki kedvét lelné benne, szeretné és képviselné Őt a földön. Mint minden bölcs vásárló, nem akart túlköltekezni, ugyanakkor készen állt kifizetni a szükséges összeget ahhoz, hogy megkapja, amit igazán akart.

Amint körbenézett - s képletesen szólva „megrugdalt egy-két kereket” - odament hozzád, tetszettél neki, és úgy döntött, hogy te vagy az az ember, akit keres. Figyelembe vette az árad és a rendelkezésére álló forrásokat, és úgy döntött, nem lenne elégedett, ha nem vásárolna meg téged ott, és akkor. Tehát ezt tette. A fejedben lévő árcédulán ez állt: \$JEZUS.00, és pontosan ennyit fizetett. Sem kevesebbet, sem többet.¹ Fölteszek egy kérdést: Mennyi az értéked? Gyerünk, mondd ki magadnak! Érték tekintetében *annyit érek, mint Jézus*. Ez a tranzakció Jézus értékéről is árulkodik - ő a te értékeddel egyenlő. Jézus a te értékeddel egyenlő, te pedig Jézuséval. Isten úgy gondolja, hogy az értékek tekintetében te és Jézus egyenlők vagytok. Nem azt állítom, hogy te vagy Jézus, vagy egyenlő vagy vele. Jézus az Úr, te pedig te vagy. Az egyik Isten Fia, a másik Istennek egyik fia. A Vevő által kifizetett ár alapján azonban mindkettő egyenlő értékű. Isten, az Ő gondoskodásában úgy döntött, hogy feladja egyetlen Fiát, hogy egy másik fiat nyerjen. Jack Hayford azt mondja: „a világrendszer megpróbálja lecsökkenteni értékedet arra a szintre, hogy milyen sikereket vagy képes elérni az ő feltételei szerint.”² Ha ebbe a csapdába esünk, egyenesen az ellenség kalitkájaiba sétálunk, és értékünket teljesen más mércéhez szabjuk, mint amit Atyánk megfelelőnek tart. Legalább annyira ki vagyok téve kísértésnek, mint bárki más, hogy a mennyiségi sikerben találjam meg értékemet, s bár ezek a dolgok jutalmazóak lehetnek, mégis csupán átmenetiek. Mindannyian egyetértünk abban, hogy a siker nagyszerű dolog, nem határozhatja meg azonban végső értékünket. Erre egyedül a Vevő képes.

Jézus Krisztus, a tökéletes ember, a szabadítás eszközeként felajánlotta magát az Atyjának értünk. Megfizette a fejünkön lévő árat, és Ádám életéből Isten családfájába vitt át minket.³ Már nem vagyunk azok, akik voltunk. A 2Korinthus 5:17 szerint bátyánk, Jézus Krisztus szabadító munkája miatt új emberek vagyunk.

Új önazonosságunk van. Istenhez tartozunk, mennyei állampolgárok vagyunk. Tudjuk, mi az értelme földi életünknek, és mi a célja ittlétünknek. Azt is tudjuk, mennyit érünk. Önazonosság, hovatartozás, fontosság, életcél és személyes érték - ezeket a kincseket keresik az emberek az egész világon, s ez mind a miénk visszavonhatatlanul, egyértelműen, és örökké.

Mindezek birtokában magabiztos ember vagy? Teljes mértékben! Olyan biztos vagy, mint Isten Igéje. A férfiasságod nem vitatható, legalábbis Istennel nem. Tűnődhatsz felőle, aggódhatsz miatta, lebecsülheted, vitathatod, és aláveheted magad egy az Istenétől különböző mércének, de ennek csupán akkora hatása van az igazságra, mint egy bolondnak, aki eltakarja a szemét, és kijelenti, hogy a nap megszűnt sütni. Emlékszel arra, amit Pál mondott: „legyetek férfiak”? Érthető, miért mondta: férfiak vagyunk! Az Atya mondja ezt. Teljesen érthető, hogy ahhoz mérten cselekedjünk, akik vagyunk.

A magabiztos férfi szabadon lehet önmaga. Atyánk igazsága semmivé teszi a férfiasságot gyengítő kétségeket. Ha a férfi szilárd pont, tartóoszlop, ami ellenáll a világ nyomásának, erkölcsi stabilitását Istentől meríti, erejében Istenre számít, és róla tesz bizonyosságot emberi formában, akkor fel van szerelve erre a szerepre, mert biztonsága Krisztusban van megalapozva, és ereje Mennyei Atyjában rejlik.

¹ Lsd. 1Korinthus 6:20

² Jack Hayford, A Man's Image and Identity (Van Nuys, CA. Living Way Ministries, 1993), 27. o.

³ Lsd. Róma 5:12-19